

13-4-66 ג' מ' / 13

Dr. Adelaide Hautval - France

- ד"ר אדלאיד הובאל, צרפת -

ד"ר אדלאיד הובאל, רופאה מצרפת, הגיעו בימים האחרוניים לישראל כאורחת "יד-ושם" ו开会נגרס השהודי העולמי.

ד"ר הובאל תיטע עץ ביום אללה בשדרת חסידי אומות העולם, ב"הר-הזכרון" בירושלים, ובתקום זה חימסר לה מדליה, כאות ההוקרה הגבוהה ביותר, מהוועדה לציוון חסידי אומות העולם העניקה לה על אומץ לבה והתנהגוותה האנושית ומאהקה לטובת היהודים הנרדפים.

ד"ר הובאל גילה בעיירה קטנה באלווז אשר בצרפת, כבת לכומר פרוטסטנטי. בטרנסבורג סימה את חוק לימודיה באוניברסיטה.

בחודש אפריל 1942 - נפטרה אם והיא פנתה לשלטונוֹן הכבושים בצרפת להרשות לה לעבור לעבר לתחום הכבושים כדי להתחפּ בלווייה, אבל בקצתה נדחתה. היא ניסתה אז לעبور את הגבול בין שני האיזוריים בעלי רטיון, אבל הגרמנים תפכו אותה והעבירה לבית-הכלא בבורג (Bourges).

לבית-כלא זה בבורג, התחלו להביא יהודים. שנודע לה שטפלים בהם באופן בלתי-אנוכי, ד"ר הובאל מתחהפני הגסטפו. הגרמנים ענו לה: "אם אתה רוצה להגן על היהודים - גורלך בגורלם". אילצו אותה לטעאת את הטלאי הצהוב בחוטפות המלדים "ידייך-יהודים".

ד"ר הובאל הועברה למפענות טוניות בצרפת בהם היו כולהים את היהודים והיא נסקרה בצרפת עד תחילת 1943 כמהועברת יחד עם כ-200 צרפתיות למחנה אושוויץ.

באושוויץ ד"ר הובאל הגיעו לבлок מס' 10 בו היו כ-500 יהודיות, מיוון, צרפת, בלגיה והולנד. בין האסירות היהודיות פרצה מגיפת טיפוס על-ידי אלה שבאו מבירקנאו. היה ברור שכל אלה צפוי מוות בתחום הגזים. ד"ר הובאל שהיתה הרופאה היחידה בבלוק, לא הודיעה על זאת לאף איש אלא הסתרה את כל הנשים שנפצעו מטיפוס בקומה העליונה וטפה בהן במסירות רבה.

הרופאים הראשיים של כל הבלוקים באושוויץ, קציני ס.ס., ד"ר אגרד וד"ר אדוארד ווירטס פנו אליה ותבעו منها לעזרה בצח גיניקולוגי. הם הסבירו לה טנענות נסיבותם למטרת קבוצת את התופעות המוקדמות לסrotein אצל הנשים. ד"ר הובאל התחללה בבדיקה כתמיד התעווררו ספקות בלביה וכך מדובר על נסיבות מיעחדים והודיעה לד"ר ווירטס שאינה רוצה להשתתף בעבודה זו.

אחד מהאחחים ווירטס שאל אותה על דעתה בדבר טריליזציה. ד"ר הובאל קמה נגד הנסיבות האלה בעל חוקף. היא הוסיפה שלאף שהיא אין זכות על חייו וגורלו של הזולת.

כשנאנסה לעוזר בהרדמה בנחוצה טריליזציה של נערה צעירה מיוון, היא סוב הודיעה לד"ר ווירטס שלא מתחמי יותר אפילו בפעולה עצר זו. ד"ר ווירטס שאל אותה: "האם אין לך יכולת להסביר לאנתרופים אלה מהווים עולם אונגה מוך-?" ד"ר הובאל ענהה: "יש גם אנשים אחרים טוניות ממנה ואחת אחד מהט".

ד"ר הובאל ניצלה כל הזדמנות להגן על האסירות היהודיות אליהן היא רחמה ידידות ונאמנות רבה.

במשפט הידוע שהחנהל בפניו ביה"ה-המשפט בלונדון בשנת 1964 בו חבע הגינזוקולוב

הפולני, ד"ר וולדיסלב דהリンיג אח ליאון יוריס, מחבר "אקסודוס", על הוצאה דיבה,
ד"ר הובאל היה מעדי ההגנה העיקריים. כפי שידוע ב"אקסודוס" כחוב טד"ר דהリンיג ביצע
אלפי ניחוחי סטראלייזציה על נאים יהודיות באושוויץ. מפט זה הפר, למעשה, למשפט נגד החובע
עצמו, ד"ר דהリンיג, אשר בגיןיהם נפטר.

באומרו מפט הופיעה ד"ר דורוטו לוזקה, יהודיה, שהגיעה בשלב מאוחר יותר לבлок
מס' 10 באושוויץ. הוא, בין היתר, אמרה חמיד לאחר שהגיעה לבлок זה פגשה את ד"ר הובאל
והיא סיפרה לה מה מתרחש فيه. בסוף השיחה ד"ר הובאל אמרה: "לא יהיה אפטורי טנזה חיים
מחנה זה. הגרמנים לא ירכזו יהאנדים אשר יודעים מה מתרחש فيه יבואו במגע עם העולם
הជוני". דבר ייחיד שנותר לנו לעשות בזמן קצר זה – הוא להחנהג כבני-אדם".

הופעתה של ד"ר הובאל בפניו ביה"ה-המשפט הלונדוני הטייר רותם כביר, נזיר בית-המשפט
אמר דברי אלה על אומץ לבה ועל נכונותה להפוגדר לרופאים הנאציים ואפילו לד"ר מנגלה עצמו.

"יד-ו-שם"